

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 747

гр. София , 23.06.2021 г.

**АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН** в закрито заседание на двадесет и втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Пламен Дацов
Членове:	Димитър Фикийн Светла Букова

като разглежда докладваното от Димитър Фикийн Въззивно частно наказателно дело № 20211000600562 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 243 ал.7 НПК.

С протестираното Определение състав на Софийския окръжен съд е отменил постановление на Окръжна прокуратура - гр. София от 11.03.2021 г., по пр. пр. № 4769/2017 г. по описа на СОП, за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 73/2017 г. по описа на ОД на МВР - гр. София, образувано и водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 115 от НПК и е върнал делото на Окръжна прокуратура - гр. София за изпълнение на указанията, дадени в обстоятелствената част на атакуваното определение.

Недоволен от посочения съдебен акт е останал прокурорът и го протестирал с доводи за необоснованост и незаконосъобразност. Изявена е претенция за отмяна на определението и потвърждаване на постановлението за прекратяване на наказателното производство.

## **По допустимостта на протеста:**

Протестът е подаден в законоустановения срок, от лице с необходимата процесуална легитимация, което позволява разглеждането му по същество.

## **По същество на протеста.**

Разгледан по същество протестът е неоснователен.

Окръжният съд, осъществявайки контрол на постановлението за прекратяване на наказателното производство, е изразил несъгласие с изложените от прокурора съображения

относно изясняването на въпроса за настъпилите общественоопасни последици - смъртта на И. М. и дали същите не са пряка и непосредствена последица от нечие чуждо престъпно поведение, и в частност на такова, съставомерно по чл.127, ал.1 от НК.

Според мотивите на Окръжния съд, в рамките на проведеното досъдебно производство не е било извършено пълно, всестранно и задълбочено разследване, като не са били събрани и изяснени всички относими към предмета на делото доказателства, имащи значение за правилното му решаване и изясняване причините за смъртта на И. М.. Установените пропуски на разследването не са били надлежно отчетени от прокурора, който е изградил фактическите си изводи въз основа непълно и незадълбочено разследване, без да бъдат изяснени и преценени всички възможни съществуващи доказателства и всички релевантни факти. Поради тази причина съдът е приел за основателно оплакването на жалбоподателката и нейния повереник, че при липса на необходимото изследване в пълния им възможен обем на всички значими за правилното решаване на делото обстоятелства, прокурорът е изготвил немотивирано и необосновано постановление за прекратяване на наказателното производство.

Настоящата инстанция изцяло споделя така направения от първоинстанционния съд извод.

В конкретния случай разследващите органи не са положили необходимите усилия, за да бъдат събрани и изяснени всички възможни доказателства, свързани с предмета на воденото разследване, и не са обсъдили с необходимата прецизност и задълбоченост установените в хода на досъдебното производство обстоятелства, имащи значение за разкриване на обективната истина относно смъртта на М.. Това е довело до недостатъчна, а от там и до неправилна оценка на фактите и относимостта им към предмета на доказване, а от там и до неправилност на правните изводи.

Правилно първостепенният съд е приел, че при проведените в хода на разследването разпити на свидетелите И. П., В. М. и А. З. не са били предмет на изследване и изясняване част от данните, съдържащи се в разпитите на свидетелите В. Ц., Д. Б. и Д. Т., в заключението на техническата експертиза по протокол № 132/28.03.2018 г. /л.50-78, т.2 от ДП/ и данните, изводими от приобщената справка от ОДМВР - София /л.43, т.2 от ДГ1/, че ползваният от пострадалата мобилен телефон е бил регистриран от клетка в района на домашния ѝ адрес - в гр.\*\*\*, кв."\*\*\*\*" и след това е засечен от клетка в района на гр. София, жк. "Студентски град", „Общежитие" бл. 1, за времето от 06:08:42 на 17.12.2017 г. до 01:45:13 ч. на 18.12.2017 г., където по същото време са били регистрирани и ползваните от свидетелите В. М. и И. П. мобилни телефони. В отменителното си определение Окръжният съд подробно и изчерпателно е посочил конкретни какви обстоятелства е необходимо да бъдат изследвани и изяснени чрез допълнителен разпит на всеки един от тримата свидетели П., З. и М., поради което настоящият състав не намира за нужно да ги преповтаря. Правилно съдът е приел, че допълнителното изясняване на тези обстоятелства чрез задаването на посочените лица на изрични и конкретно свързани с тях въпроси е необходимо за

правилното решаване на делото. Въззивната инстанция споделя този извод на първостепенния съд и също приема, че следва да бъдат извършени допълнителни разпити на посочените лица с цел изясняването на описаните в определението на Окръжния съд обстоятелства, като това бъде извършено с необходимата задълбоченост и изчерпателност, което неминуемо ще способства и за необходимата пълнота и обективност на разследването. С оглед тежкия вредоносен резултат настоящият състав намира, че разследващите органи са длъжни да осигурят тези характеристики на разследването. Ето защо следва да бъде оставено без уважение възражението в протеста, че е налице проведено всестранно и пълно разследване, като са събрани всички съотносими към предмета на доказване доказателства, а дадените от съда указания излизат извън същия.

Обоснован и законосъобразен се явява и изводът на първостепенния съд, че при изготвянето на комплексната съдебно-психиатрична и психологична експертиза/КСППЕ/ не са били обсъдени всички събрани по делото доказателствени материали. В протеста и самият прокурор се е съгласил с това, като е приел, че изложените от Окръжния съд съображения за изготвянето на нова КСППЕ, свързани с необсъждането на показанията на свидетелите В. Ц., Д. Б. и Д. Т., касаещи отношенията между пострадалата и свидетелите П. и М. и извършените действия от П. по изпращане на снимки по телефона до И. М. биха могли да бъдат основание за назначаването на допълнителна, а не на основна КСППЕ. Настоящият състав на въззивната инстанция споделя тези съображения и също намира, че в случая е необходимо по-скоро назначаването на допълнителна съдебно-психиатрична и психологична експертиза, която, след като се запознае с допълнително събраните в резултат на проведените нови процесуално-следствени действия доказателства и като съобрази невзетите при изготвянето на основната експертиза такива, изводими от посочените в определението на първостепенния съд източници, да даде допълнително заключение по поставените въпроси.

След изясняване на всички факти и обстоятелства, посочени в обстоятелствената част на отменителното определение, органите на досъдебното производство следва отново да направят необходимата преценка относно наличието или липсата на доказателства за извършено престъпление по чл. 115 от НК или относно наличието или липсата на доказателства смъртта на И. Г. М. да е в резултат на умишлени действия на други лица.

От всичко гореизложено е видно, че органите на досъдебното производство не са взели необходимите мерки, за да осигурят разкриването на обективната истина и не са изпълнили процесуалните си задължения относно реда за формиране на вътрешното си убеждение, поради което са се поставили в невъзможност да постановят един законосъобразен и обоснован съдебен акт. От законовата разпоредба на чл. 243, ал. 5 НПК е видно, че съдът не разполага с компетентност, равнозначна и еднаква с тази на прокурора. Той не решава въпроса за прекратяването, а упражнява последващ контрол върху неговата обоснованост и законосъобразност. Съдът не може чрез свой собствен различен анализ на събрания и проверен по делото доказателствен материал, който в случая не е бил събран и изяснен в

необходимата степен и обем, да решава въпросите по обжалването, а още по-малко може да „замести” прокурора, когато в постановлението му липсват анализ на всички доказателства и изводи за фактите и правото/Р-60-2003- I н.о./.

Поради гореизложените съображения постановлението за прекратяване на наказателното производство се явява необосновано и незаконосъобразно и правилно първата инстанция го е отменила и върнала делото на прокурора за допълнително разследване, поради което протестираното определение следва да бъде потвърдено.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 243 ал. 8 НПК Апелативният съд

## **ОПРЕДЕЛИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** Определение от 19..04.2021 г. по чнд № 202/21 г. на Окръжен съд – София..

Определението е окончателно.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_